

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 70.457/1
van 16 november 2021

avis 70.457/1
du 16 novembre 2021

over

sur

een voorontwerp van wet ‘tot
wijziging van de wet van
28 maart 2021 houdende
toekenning van een recht op klein
verlet voor werknemers met het
oog op het toegediend krijgen van
een vaccin ter bescherming tegen
het coronavirus COVID-19,
teneinde het recht op klein verlet
ook toe te kennen voor de
begeleiding van een minderjarig
kind naar een vaccinatieplaats’

un avant-projet de loi ‘modifiant la
loi du 28 mars 2021 accordant un
droit au petit chômage aux
travailleurs afin de recevoir un
vaccin contre le coronavirus
COVID-19, en vue d’accorder le
droit au petit chômage également
pour l’accompagnement d’un
enfant mineur dans un lieu de
vaccination’

Op 9 november 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van de wet van 28 maart 2021 houdende toekenning van een recht op klein verlet voor werknemers met het oog op het toegediend krijgen van een vaccin ter bescherming tegen het coronavirus COVID-19, teneinde het recht op klein verlet ook toe te kennen voor de begeleiding van een minderjarig kind naar een vaccinatieplaats’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 10 november 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge VOS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 november 2021.

*

Le 9 novembre 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre du Travail à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de loi ‘modifiant la loi du 28 mars 2021 accordant un droit au petit chômage aux travailleurs afin de recevoir un vaccin contre le coronavirus COVID-19, en vue d'accorder le droit au petit chômage également pour l'accompagnement d'un enfant mineur dans un lieu de vaccination’.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre le 10 novembre 2021. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge VOS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 16 novembre 2021.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd als volgt:

“De actuele gezondheidscrisis als gevolg van het coronavirus COVID-19 maakt het noodzakelijk voor de regering om onverwijld de nodige maatregelen te nemen die van aard kunnen zijn om zo snel mogelijk de COVID-19 pandemie onder controle te krijgen en een herstel van het normale economische leven mogelijk te maken.

De uitbraak van het coronavirus COVID-19 werd door de WHO op 11 maart 2020 als een pandemie gekwalificeerd. Gelet op de verspreiding van het coronavirus COVID-19 op Europees grondgebied en in België, zijn ondertussen diverse vaccins ontwikkeld die de bevolking kunnen beschermen tegen het coronavirus COVID-19 en is in dit verband een vaccinatiecampagne aan de gang.

Voor een optimale doeltreffendheid van het vaccin bij de bevolking en het ontstaan van groepsimmunitet, zou minstens 70% van de Belgen zich moeten laten vaccineren. Groepsimmunitet wil zeggen dat een voldoende grote groep mensen weerstand heeft opgebouwd tegen het virus, waardoor het virus niet meer of nog maar zeer moeilijk kan circuleren. Hoe sneller de vaccinatiegraad stijgt, hoe sneller dus ook de geldende beperkende maatregelen kunnen versoepeld worden.

Op 7 juli 2021 heeft de interministeriële conferentie Volksgezondheid beslist om 12- tot 18-jarigen te vaccineren. Daarom past het om werknemers die samenwonen met een minderjarig kind een recht op betaalde afwezigheid van het werk (klein verlet) toe te kennen, zodat zij dat minderjarig kind kunnen begeleiden gedurende de tijd die nodig is om dat kind te laten vaccineren tegen het coronavirus COVID-19.

Het voorliggende voorontwerp van wet draagt aldus bij aan een zo breed mogelijke vaccinatie van de bevolking en de invoering van die wet kan om die reden niet worden uitgesteld.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

3. De wet van 28 maart 2021 ‘houdende toekenning van een recht op klein verlet voor werknemers met het oog op het toegediend krijgen van een vaccin ter bescherming tegen het coronavirus COVID-19’ geeft de werknemer het recht om van het werk afwezig te zijn, met

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

behoud van zijn normaal loon, met het oog op het toegediend krijgen van een vaccin ter bescherming tegen het coronavirus COVID-19. De werknemer heeft dit recht gedurende de tijd die nodig is voor de vaccinatie.

Het voor advies voorgelegde voorontwerp strekt ertoe die regeling uit te breiden teneinde de werknemer eveneens dat recht te geven om een minderjarig kind, dat met hem samenwoont, te begeleiden gedurende de tijd die nodig is om dit kind te laten vaccineren tegen het coronavirus COVID-19. Wanneer de werknemer samenwoont met de andere ouder van het kind, kan dit recht voor éénzelfde periode slechts door één van hen worden uitgeoefend.

De aan te nemen wet treedt in werking op de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

VORMVEREISTEN

4.1. In advies 68.881/1 van 23 februari 2021 werd over het voorontwerp dat heeft geleid tot de te wijzigen wet van 28 maart 2021 het volgende opgemerkt:²

“4.1. Zoals de NAR terecht opmerkt in zijn advies van 5 februari 2021 brengt het ontwerp een gegevensstroom op gang van gevoelige persoonsinformatie.

Werkgevers zullen immers rechtstreeks – zij het niet in alle gevallen, want men kan ook in de vrije tijd gevaccineerd worden – informatie krijgen over de vaccinatiestatus van hun personeelsleden. De NAR merkt in dat verband op dat ‘alle informatie die in dat verband door de werknemer op verzoek van de werkgever wordt verstrekt, binnen de strikte grenzen van wat nodig is, moet worden gebruikt om voldoende bewijs te leveren om gerechtigd te zijn op het loon. Vervolgens moet die vernietigd worden’.

Daarover wordt in het voorontwerp niets bepaald. Dat neemt niet weg dat moet worden vastgesteld dat artikel 3, tweede en derde lid, van het voorontwerp aanleiding geeft tot de verwerking van persoonsgegevens, waarbij gevoelige informatie wordt gedeeld die – ondanks de suggestie van de NAR om de gegevens achteraf te vernietigen – niet zomaar kan worden beschouwd als zijnde ‘ongezien’.

4.2. Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

² Adv.RvS 68.881/1 van 23 februari 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 28 maart 2021, opmerking 4 (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1849/1).

4.3. Gevraagd naar dat advies antwoordde de gemachtigde:

‘Het ontwerp van wet is niet voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het recht op betaalde afwezigheid van het werk waarin het ontwerp voorziet, is een doelgebonden recht. Om die reden voorziet de wet in een regeling waardoor de werkgever zich ervan kan vergewissen dat de werknemer het recht inderdaad gebruikt waarvoor het is bedoeld. De werknemer dient daarbij geen medische gegevens, noch een attest van vaccinatie te bezorgen aan zijn werkgever. Op voorstel van de NAR zelf, is in de wet bepaald dat de voorlegging van een uitnodiging om op een bepaald tijdstip aanwezig te zijn in een vaccinatiecentrum en de bevestiging van de afspraak waaruit plaats en uur blijkt, geldt als voldoende bewijs. Uit de voorlegging van deze gegevens kan de werkgever niet met absolute zekerheid gevoelige persoonlijke informatie afleiden aangaande de vaccinatiestatus van de werknemer. Het ontwerp van wet verplicht de werknemer ook geenszins om zich te laten vaccineren (dat blijft een persoonlijke keuze), noch verplicht het de werknemer om van het recht op betaalde afwezigheid gebruik te maken wanneer hij zich laat vaccineren (de werknemer kan bv. kiezen om verlof op te nemen of eventueel proberen de afspraak te verplaatsen teneinde zich buiten de werkuren te laten vaccineren).’

4.4. Het feit dat het om een ‘doelgebonden’ recht gaat neemt niet weg dat het nog steeds gaat om gegevensverwerking; onder de AVG moet trouwens elke verwerking van gevoelige persoonsgegevens per definitie doelgebonden zijn, waarbij er bovendien een wettelijke omschrijving van dat doel vereist is.^(...) Het feit dat de werkgever geen zekerheid heeft over de vaccinatiestatus doet evenmin afbreuk aan het feit dat de werknemer gevoelige persoonsgegevens moet meedelen aan de werkgever, die de werkgever vervolgens ook verwerkt. Overigens is die onzekerheid er enkel met betrekking tot de personen die geen verlet hebben gevraagd – voor de anderen is er een vermoeden van vaccinatie (want anders werd het verlet misbruikt, wat dan weer een fout in hoofde van de werknemer zou uitmaken).

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp in de Kamer wordt ingediend.”

4.2. Vervolgens heeft de Gegevensbeschermingsautoriteit advies nr. 25/2021 van 8 maart 2021 uitgebracht over dat voorontwerp van wet.³

In de memorie van toelichting bij het in de Kamer ingediende ontwerp werd aangegeven dat met dat advies rekening was gehouden.⁴

4.3. Gevraagd of over het actueel voorliggende voorontwerp het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit is ingewonnen, antwoordde de gemachtigde ontkennend:

“Gelet op het feit dat op het vlak van privacy dezelfde waarborgen gelden als degene die thans reeds in de wet staan vermeld (...) en dewelke in de wet werden opgenomen naar aanleiding van het advies dat de Gegevensbeschermingsautoriteit eerder reeds had uitgebracht bij de invoering van de wet, heeft de beleidscel geoordeeld dat het niet nodig was om het huidige voorontwerp van wet opnieuw voor te leggen aan het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.”

³ Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 55-1849/1, 17-28.

⁴ Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 55-1849/1, 5-6.

4.4. Die zienswijze kan niet worden bijgetreden. Het voorontwerp breidt de regeling vervat in artikel 3 van de wet van 28 maart 2021, en bijgevolg ook de verplichting inzake de voorlegging van “de bevestiging van de afspraak om op een bepaald tijdstip aanwezig te zijn op een plaats waar de vaccinatie wordt toegediend” uit tot de vaccinatie van de samenwonende minderjarige kinderen van de betrokken werknemer. Bijgevolg zullen die gegevens, alsook noodzakelijkerwijs de identiteit van het betrokken kind, op diens verzoek aan de werkgever moeten worden overgemaakt.

Niettegenstaande de waarborgen vervat in artikel 3, vijfde lid, van de te wijzigen wet, houdt de ontworpen regeling een nieuwe en wezenlijk andere verwerking van persoonsgegevens in. Het betreft overigens persoonsgegevens van een persoon die geen arbeidsverhouding heeft met de werkgever.

Om dezelfde redenen als uiteengezet in advies 68.881/1 van 23 februari 2021 moet bijgevolg ook over het voorliggende voorontwerp nog het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit worden ingewonnen.

4.5. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van dat advies nog wijzigingen zou ondergaan,⁵ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, alsnog eveneens aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

Artikel 2

5. De beoogde uitbreiding van het toepassingsgebied gebeurt door de toevoeging van een zin aan artikel 3, eerste lid, van de wet van 28 maart 2021.

In de memorie van toelichting wordt daarbij het volgende opgemerkt:

“Dit recht op klein verlet om minderjarige kinderen te begeleiden naar een vaccinatieplaats gedurende de tijd die nodig is voor hun vaccinatie is aan dezelfde uitoefeningsvoorwaarden onderworpen als het klein verlet dat de werknemer gebruikt wanneer hij zichzelf laat vaccineren.”

Die uitvoeringsvoorwaarden liggen vervat in de overige leden van artikel 3 van de wet van 28 maart 2021.

⁵ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

Met het oog op de rechtszekerheid is het aangewezen om ook de formulering van het derde en vierde lid van dat artikel af te stemmen op de situatie waarin het klein verlet wordt gevraagd voor het begeleiden van het samenwonend minderjarig kind. In de actueel geldende bepalingen is immers sprake van het verwittigen van de werkgever “zo spoedig mogelijk vanaf het tijdstip of tijdslot van de vaccinatie voor *hem* bekend is” en van de hypothese waarin de afspraakbevestiging “niet vermeldt wanneer *de werknemer aanwezig dient te zijn* op een plaats waar de vaccinatie wordt toegediend”.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée dans la demande d'avis comme suit :

« De actuele gezondheidscrisis als gevolg van het coronavirus COVID-19 maakt het noodzakelijk voor de regering om onverwijld de nodige maatregelen te nemen die van aard kunnen zijn om zo snel mogelijk de COVID-19 pandemie onder controle te krijgen en een herstel van het normale economische leven mogelijk te maken.

De uitbraak van het coronavirus COVID-19 werd door de WHO op 11 maart 2020 als een pandemie gekwalificeerd. Gelet op de verspreiding van het coronavirus COVID-19 op Europees grondgebied en in België, zijn ondertussen diverse vaccins ontwikkeld die de bevolking kunnen beschermen tegen het coronavirus COVID-19 en is in dit verband een vaccinatiecampagne aan de gang.

Voor een optimale doeltreffendheid van het vaccin bij de bevolking en het ontstaan van groepsimmunitet, zou minstens 70% van de Belgen zich moeten laten vaccineren. Groepsimmunitet wil zeggen dat een voldoende grote groep mensen weerstand heeft opgebouwd tegen het virus, waardoor het virus niet meer of nog maar zeer moeilijk kan circuleren. Hoe sneller de vaccinatiegraad stijgt, hoe sneller dus ook de geldende beperkende maatregelen kunnen versoepeld worden.

Op 7 juli 2021 heeft de interministeriële conferentie Volksgezondheid beslist om 12- tot 18-jarigen te vaccineren. Daarom past het om werknemers die samenwonen met een minderjarig kind een recht op betaalde afwezigheid van het werk (klein verlet) toe te kennen, zodat zij dat minderjarig kind kunnen begeleiden gedurende de tijd die nodig is om dat kind te laten vaccineren tegen het coronavirus COVID-19.

Het voorliggende voorontwerp van wet draagt aldus bij aan een zo breed mogelijke vaccinatie van de bevolking en de invoering van die wet kan om die reden niet worden uitgesteld ».

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ¹ et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

3. La loi du 28 mars 2021 'accordant un droit au petit chômage aux travailleurs afin de recevoir un vaccin contre le coronavirus COVID-19' donne au travailleur le droit de s'absenter du travail, avec maintien de sa rémunération normale, afin de recevoir un vaccin contre le coronavirus COVID-19. Le travailleur a ce droit pendant le temps nécessaire à la vaccination.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

L'avant-projet soumis pour avis a pour objet d'étendre ce régime afin d'également accorder ce droit au travailleur pour accompagner un enfant mineur, avec lequel il cohabite, pendant le temps nécessaire à sa vaccination contre le coronavirus COVID-19. Lorsque le travailleur vit avec l'autre parent de l'enfant, ce droit ne peut être exercé pour une même période que par l'un d'eux.

La loi à adopter entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

FORMALITÉS

4.1. Dans l'avis 68.881/1 du 23 février 2021, les observations suivantes ont été formulées à propos de l'avant-projet devenu la loi du 28 mars 2021 à modifier ² :

« 4.1. Ainsi que l'observe à juste titre le CNT dans son avis du 5 février 2021, le projet donne lieu à un flux de données à caractère personnel sensibles.

En effet, les employeurs seront directement informés – certes pas dans tous les cas, car l'on peut aussi se faire vacciner pendant son temps libre – sur le statut vaccinal de leurs membres du personnel. Le CNT souligne à cet égard que 'toute information fournie dans ce cadre par le travailleur à la demande de l'employeur devra être utilisée dans la stricte limite de ce qui est nécessaire pour apporter la preuve suffisante pour bénéficier de la rémunération. Celle-ci devra ensuite être détruite'.

L'avant-projet reste muet à ce sujet. Force est néanmoins de constater que l'article 3, alinéas 2 et 3, de l'avant-projet implique le traitement de données à caractère personnel, dans le cadre duquel des informations sensibles sont partagées qui – nonobstant la suggestion du CNT de détruire ensuite les données – ne peuvent pas purement et simplement être considérées comme passer 'inaperçues'.

4.2. L'article 36, paragraphe 4, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)', combiné avec l'article 57, paragraphe 1, c), et le considérant 96 de ce règlement, imposent de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', dans le cadre de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national, ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement.

4.3. Interrogé à propos de cet avis, le délégué a répondu en ces termes :

'Het ontwerp van wet is niet voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het recht op betaalde afwezigheid van het werk waarin het ontwerp voorziet, is een doelgebonden recht. Om die reden voorziet de wet in een regeling waardoor de werkgever zich ervan kan vergewissen dat de werknemer het recht inderdaad gebruikt waarvoor het is bedoeld. De werknemer dient daarbij geen medische gegevens, noch een attest van vaccinatie te bezorgen aan zijn werkgever. Op voorstel van de NAR zelf, is in de wet bepaald dat de voorlegging van een uitnodiging om op een bepaald tijdstip aanwezig te zijn in een

² Avis C.E. 68.881/1 du 23 février 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 28 mars 2021, observation 4 (*Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-1849/1).

vaccinatiecentrum en de bevestiging van de afspraak waaruit plaats en uur blijkt, geldt als voldoende bewijs. Uit de voorlegging van deze gegevens kan de werkgever niet met absolute zekerheid gevoelige persoonlijke informatie afleiden aangaande de vaccinatiestatus van de werknemer. Het ontwerp van wet verplicht de werknemer ook geenszins om zich te laten vaccineren (dat blijft een persoonlijke keuze), noch verplicht het de werknemer om van het recht op betaalde afwezigheid gebruik te maken wanneer hij zich laat vaccineren (de werknemer kan bv. kiezen om verlof op te nemen of eventueel proberen de afspraak te verplaatsen teneinde zich buiten de werkuren te laten vaccineren).'

4.4. Le fait qu'il s'agit d'un droit lié à un objectif ('doelgebonden') n'empêche pas qu'il s'agit encore d'un traitement de données; au demeurant, conformément au RGPD, tout traitement de données à caractère personnel sensibles doit, par définition, être lié à une finalité, une définition légale de cette finalité étant par ailleurs requise (...). La circonstance que l'employeur n'a pas de certitude quant au statut vaccinal ne porte pas non plus atteinte au fait que le travailleur doit communiquer à l'employeur des données personnelles sensibles que celui-ci traitera ensuite. Au demeurant, cette incertitude n'existe que pour les personnes qui n'ont pas demandé de petit chômage – pour les autres, il existe une présomption de vaccination (sans quoi il y aurait un usage abusif du petit chômage, ce qui constituerait par ailleurs une faute dans le chef du travailleur).

Il s'impose par conséquent de recueillir encore l'avis de l'Autorité de protection des données avant de déposer l'avant-projet à la Chambre ».

4.2. L'Autorité de protection des données a ensuite donné l'avis n° 25/2021 du 8 mars 2021 sur cet avant-projet de loi ³.

L'exposé des motifs relatif au projet déposé à la Chambre indiquait que cet avis avait été pris en compte ⁴.

4.3. À la question de savoir si l'avis de l'Autorité de protection des données a été recueilli en ce qui concerne l'avant-projet actuellement à l'examen, le délégué a répondu par la négative :

« Gelet op het feit dat op het vlak van privacy dezelfde waarborgen gelden als degene die thans reeds in de wet staan vermeld (...) en dewelke in de wet werden opgenomen naar aanleiding van het advies dat de Gegevensbeschermingsautoriteit eerder reeds had uitgebracht bij de invoering van de wet, heeft de beleidscel geoordeeld dat het niet nodig was om het huidige voorontwerp van wet opnieuw voor te leggen aan het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit ».

4.4. On ne peut se rallier à ce point de vue. L'avant-projet étend le régime inscrit à l'article 3 de la loi du 28 mars 2021 et, partant, l'obligation en matière de présentation de « la confirmation du rendez-vous à être présent à un moment donné dans un lieu où la vaccination est administrée » à la vaccination des enfants mineurs cohabitants du travailleur concerné. Par conséquent, ces données, ainsi que forcément l'identité de l'enfant concerné, devront être transmises à la demande de l'employeur.

³ *Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-1849/1, pp. 17-28.

⁴ *Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-1849/1, pp. 5-6.

Nonobstant les garanties prévues à l'article 3, alinéa 5, de la loi à modifier, les dispositions en projet impliquent un traitement des données à caractère personnel nouveau et substantiellement différent. Il s'agit au demeurant de données à caractère personnel d'une personne n'ayant pas de relation de travail avec l'employeur.

Pour les mêmes motifs que ceux exposés dans l'avis 68.881/1 du 23 février 2021, il y a lieu par conséquent d'encore recueillir l'avis de l'Autorité de protection des données sur l'avant-projet à l'examen.

4.5. Si l'avis précité devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État⁵, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient également encore être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

Article 2

5. L'extension visée du champ d'application se fait en ajoutant une phrase à l'article 3, alinéa 1er, de la loi du 28 mars 2021.

À cet égard, l'exposé des motifs observe ce qui suit :

« Ce droit à un petit chômage pour accompagner des enfants mineurs sur un lieu de vaccination pendant le temps nécessaire à leur vaccination est soumis aux mêmes conditions d'exercice que le petit chômage que le travailleur utilise pour se faire vacciner lui-même ».

Ces conditions d'exercice sont contenues dans les autres alinéas de l'article 3 de la loi du 28 mars 2021.

⁵ À savoir d'autres modifications que celles dont fait état le présent avis ou que celles visant à répondre aux observations formulées dans le présent avis.

En vue d'assurer la sécurité juridique, il est recommandé d'également conformer la formulation des alinéas 3 et 4 de cet article à la situation dans laquelle le petit chômage est demandé pour l'accompagnement de l'enfant mineur cohabitant. En effet, dans les dispositions actuellement en vigueur, il est question d'avertir l'employeur « dans le plus bref délai dès que le moment ou le créneau horaire de la vaccination *lui* est connu » et de l'hypothèse dans laquelle la confirmation du rendez-vous « ne mentionne pas quand *le travailleur doit être présent* dans un lieu où la vaccination est administrée ».

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME